

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/71/2012
Identifikačné číslo spisu:	7010234606
Dátum vydania rozhodnutia:	11.12.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:7010234606.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: JUDr. Miloslav Pinčák, správca konkurznej podstaty úpadcu AGRO, PD Palín, právne zastúpeného JUDr. Dianou Treščákovou, advokátkou v Košiciach, Skladná č. 38, proti odporcovi: Obvodný pozemkový úrad v Michalovciach, Ul. Sama Chalúpku č. 18, Michalovce, za účasti: H. T., bytom U., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 2010/00619/R-57/Dr.Oz zo dňa 10. novembra 2010, o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sp/33/2010-76 zo dňa 28. októbra 2011 v spojení s opravným uznesením č. k. 7Sp/33/2010-96 zo dňa 16. marca 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky výrok rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sp/33/2010-76 zo dňa 28. októbra 2011 v spojení s opravným uznesením č. k. 7Sp/33/2010-96 zo dňa 16. marca 2012 o trovách konania, p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením zrušil z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP rozhodnutie odporcu č.j. 2010/00619/R-57/Dr.Oz zo dňa 10.11.2010 o reštitučnom nároku H. T. vydané podľa ustanovení zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov. O trovách konania rozhodol tak, že odporcu zaviazal uhradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 385,79 €.

Proti tomuto rozsudku v časti o trovách podal odporca odvolanie a žiadal ho zmeniť. Namietal, že krajský súd mal spojiť veci na spoločné konanie za účelom hospodárnosti a zjednotenia právneho názoru. V súvislosti s uloženou povinnosťou nahradiť navrhovateľovi trovy konania namietal, že spojením obdobných vecí do spoločného konania by boli trovy nižšie. Namietal tiež, že v iných obsahovo a skutkovo totožných prípadoch boli priznané iné sumy trov konania. Vyjadril podozrenie, že v celej kauze išlo navrhovateľovi predovšetkým o získanie čo najväčšieho finančného prospechu zo

štátnych prostriedkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Zo spisu krajského súdu vyplýva, že krajský súd zrušil rozhodnutie odporcu o reštitučnom nároku vydanom podľa zákona č. 503/2003 Z. z. z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP, keď konštatoval, že odporca sa v konaní neriadil Správnym poriadkom, jeho postup bol nezákonný a v správnom konaní boli zistené vady, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť predmetného rozhodnutia.

Odporca v odvolaní namietal, že v obdobných veciach boli priznané trovy v inej sume. K tejto námietke odvolací súd poukazuje na vyčíslenie trov konania advokátkou navrhovateľa (č.l. 71), v zmysle ktorého je zrejmé, že trovy boli vyčíslené správne a v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. a to za 3 úkony právnej služby a prislúchajúci režijný paušál (z toho 2 úkony v roku 2010 a 1 v roku 2011). Skutočnosť, že v iných obdobných prípadoch bola náhrada trov uložená v inej sume nemôže mať žiaden vplyv na správnosť výpočtu trov v tomto konaní, pretože trovy konania v iných prípadoch mohli pozostávať z iných úkonov, vo veci mohlo byť viac či menej pojednávania a pod.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku odporcu spočívajúcu v tom, že krajský súd mal spojiť veci do jedného konania, čím by ušetril trovy konania. V zmysle § 112 OSP nie je ustanovená povinnosť súdu spojiť veci na spoločné konanie pri splnení určitých podmienok; toto zákonné ustanovenie dáva súdu len možnosť na takýto postup. Ak sa preň teda súd nerozhodne, nemožno takýto postup súdu (ktorý nebol v rozpore so žiadnym ustanovením zákona) využiť ako odvolací dôvod voči výške priznaných trov. A to aj s ohľadom na skutočnosť, že ak by bol postup odporcu v súlade so zákonom, k povinnosti nahradiť trovy konania úspešnému navrhovateľovi by zaviazaný nebol. Navyše právna zástupkyňa navrhovateľa zastupuje v konaní len jedného účastníka (navrhovateľa), preto odvolacia námietka odporcu, že základná sadzba by sa spojením vecí znížila o 50 %, lebo išlo o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb, je nelogická.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto výrok o trovách konania podľa § 219 OSP ako správny potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovení § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP a navrhovateľovi náhradu trov z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal, pretože vzhľadom na okolnosti nemožno považovať trovy odvolacieho konania uplatnené navrhovateľom za účelne vynaložené. Účastníčka konania si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila a odporcovi právo na náhradu trov nevzniklo.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.